

VII. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára félévre 3. egész évre 6 frt.	Az előfizetési pénz a KIADÓHIVATALBA városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, április 20. 1873. 16-ik szám.	GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár. Egyes példány ára 15 kr.	*Szerkesztői iroda:* Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely »LUDAS MATYINAK« van szánva.

Deák Ferenc német levelére.

No ez ugyan jó; hát már nemcsak
Politikája német?
Hazafiságának legujabb
Gyümölcse egy német levél lett!
„Haladás-egylet“ zászlót szentel,
S a haza „bölcse“, „nagyja“,
Azt, hiven önmagához, germán
Üdvözlettel fogadja.

67 hőse! üdvözöllek,
Levetéd álarcádat.
Odadtad alkotmányunkat, most
Megtagadod anyádat!
„Haladás-egylet“ lelke német!
Magyar neve, palástja.
A csalódásig olyan, mint a
Deák politikája.

Haladjatok csak osztrák uton
Kétfejü sas gyomrába;
Károgjon németül a varju
Utánad „ország szája“!
Hanem mi másképen cselekszünk,
Mondunk egy imádságot:
„Kossuth Lajos édes apánk!
Jőjjön el a te országod!“

Menjünk Bécsbe.

Denique csak loyális egy nemzet ez a magyar!

Nem volt neki elég, hogy a különben is Bécsben időző dolegatyusokat bizta volna meg, hogy legyenek jelen az ott végbement ünnepélyességeken, még extra küldöttséget is menesztett a jobb és balközép, hogy többen legyenek, a kik meghajtsák fejüket az osztrák főudvarmester előtt.

Midőn a balközép küldötteit megválasztá, akkor történt ez a kis párbeszéd, tehát a Bécsbe menetel előtt, két honatya között:

Miklós: No Gabi! gratulálok, hát csak felmégy Bécsbe a lagzira?

Gabi: Nem valami szivesen, de ha már rám tukmáltátok ezt a tiszteséget, hát csak felmegyek. Pedig megvallom, nagy rést üt a zsebemen,. diszöltözetem 800 forintomba kerül. Hát még az utiköltség, a szállás, az élelem..

Miklós: Hiszen csak majd elszállásolnak valami strimpflis lokájnál..

Gabi: Nem ette meg a fene.

Miklós: No majd meglátod..

Gabi: Hát ugy fogadnának bennünket?

Miklós: Ugy mint hivatlan vendégeket, majd az ajtó megett mutatnak helyet.

Gabi: De hiszen mi ugy megyünk fel, mint a magyar kormány küldöttei, bennünket a magyar király és családja után az első hely illet meg.

Miklós: Csak illetne Gabi pajtás! hanem elégedjetek meg, ha szerény attillátokat megtürik a diplomatikus vörös diszfrakkok háta mögött.

Gabi: Hisz ez lenézés lenne..

Miklós: Az hát.. szervusz, jó mulatságot kivánok.

Pár nappal az ünnepélyességek után.

Miklós: Hát megjöttél Bécsből hé!

Gabi: Meg pajtás!

Miklós: Nos, hát hogy fogadtak?

Gabi: Kutyába se vettek, de nagyon kellett nekünk ez a leforrázás. Pajtás még most is ég arcomon a szégyenpir. No bennünket ugyan felültettek.

Miklós: Hová te?

Gabi: A kakasülőre.

Miklós: Hát te is a karzaton voltál?

Gabi: Én nem.. nem is adom tizezer forintért, hogy felé sem néztem az egész ünnepélyességeknek, legalább nem fogtok vexálni.

Fel, Bécsbe fel.

Fel! Bécsbe fel, büszke magyar!
Nászünnepre, menyegzőre...
Magas polc és kitüntetés
Vár ottan a tisztelgőre.

Fel! Bécsbe fel, szolga magyar!
Nászünnepre, menyegzőre...
Felültet majd a Hofmájszter
Fel, fel... a kakasülőre.

Ludas Matyi bölcselkedései.

A csalásban legfurfangosabb a görög, azután jő a zsidó — ugy hogy két zsidó tesz egy görögöt.

—

Bolond gondolatok csakis okos főben támadnak, e szerint nem igaz az a példabeszéd: bolond lukból bolond szél fú.

—

A fösvénynek jelszava: több nap mint kolbász. A tékozlóé: ne nézd a jövőt, élvezd a jelent.

—

Ha igaz, hogy a rosz lelkiismeret bátortalan, ugy a nyulban a legnagyobb adag van a rosz lelkiismeretből, mivel ez a legfélénkebb és legbátortalanabb állat.

—

A neveletlenség nem annyira ostobaság, mint nyomoruság.

—

Ha a türelemfája rózsát terem, annak tövise nem lehet más, mint a szerelem.

—

Minden gonosznak kutfeje a gyengeség.

—

A ki mindenbe belekotnyeleskedik, hasonló a szarkához, mely mindig csörög.

—

Az ész az embernek iránytűje, a szenvedély pedig kínzó pokla.

—

A mi a testnek az egészség, az a szellemnek a tudás.

—

Legnehezebb dolog a titoktartás. Noha ezt a tyuk is kikaparja.

—

A hazug nagyon csigamódra halad a hiszemben, könyebb lévén száz hazugot utólérni, mint egy sánta kutyát.

—

A kerek földön semmiféle szóval nem élnek ugy vissza, mint ezzel: „az ur“, különösen midőn azt házas embernek mondják; mert bizony a mai világban a nők hordják a kalapot, rakván helyette férjeik fejére szarvakat.

Bolond gomba.

(Mutatvány Snasz Kari cs. k. udvari poéta üdvözlő költeményéből, Gizella diszálbumába.)

Örömébe **kicsap a Visztula**..
Lehet keblében most **borocska jócskán,**
Zászló leng minden uj s **koros hajócskán**
Biztos révbe **kit csak a viz tula.**

Nem lészen ám **jobb oly dalára,**
Ki ily szép rimet **adna drága fenség!**
A vőfély alszik, **a nadrága fenn s ég**
Hogy fordulhasson a **jobb oldalára.**

Hiresek biografiája.

Pulszki a junior.

Az érdemröli fogalom nálunk annyiféleképen változik, hogy épen nem lehetne álmélkodni, ha valamelyik napon a hivatalos „Budapesti közlöny“ a félhivatalos „Magyar Politika“ a közönséget azon kellemes meglepetésben részesitené, hogy: ime az országszerte ismert köszörüsmester Torkosi Jeremiás a vándorló természettudósok tiszteletbeli disztagjává választatott.

E hasonlat még annyiban rosz, hogy az érdemes köszörüst disztagul, s nem irányadó faktorul állitja elő.

Már pedig az, kinek biographiáját ez alkalommal bemutatni szerencsénk van, már eddig is bizonyos körökben nem csak irányadó, de vezér individuum kezd lenni.

Három évvel ez előtt még savanyu grimace-t vágott a szabadkömüvesek magyarországi fiók nagy mestere, midőn kedves magzatának fülét egy-egy oláh káplár kérges markában látta izzadni és nyúlni.

Pedig hát ez volt az apa részéről meginditott vállalat leendő gyümölcseinek feslő bimbója.

Mert bár az apa — az által, hogy 48-as érzelmeit a jelen korhoz illő keménygábori szilárdsággal legyőzte, s az alsó ház többségének (oly esetekben midőn az — orrán tul — nem lát) egyik vezér kolomposa lett, s igy fiának kényelmes lépcsőül szolgálhatandott: emelkedését a fiú nagy részben még sem neki köszöni.

A gyermek nadrágból kibontakozva Gusztika katona lett, s mint egy éves önkéntes kezdett elsőben a világgal — többek között — a drákóilag szigorú káplárokkal megismerkedni.

Igaz, hogy ezen ismerkedés, föleg a jól fegyelmezett káplárokkal szemben nehezen ment, de végre is a bakafogás — mit ultra infánteristák a huszár hat vágással egyenértékünek állitanak — az ágoskodó Pulszky fülecskéjének hoszszát meghatványozta, jövendő sorsát pedig eldöntötte.

Ugyanis:

Apja érdemeiért-e, vagy a „similis simili gaudet“ féle példabeszéd alapján Fülek képviselőjévé választották.

Most tehát mint Fülek képviselője működik az az ország törvényhozó testületében, s hozzá oly vad sikkerel, hogy apjának kevés idő alatt bizonyára orrára nő.

S mind ez a bakafogás termékeny talaján történt alkalmazásának üdvös eredménye: mondogatja titokban Pulszky az ezermester!

Mi pedig azon álmélkodunk hogy, — ha volt egy Pulszky, ki szagló műszerének segélyével megtudja választani az időt és alkalmat; s van egy Pulszky, ki Fülek által lett hiressé s a közös seregek urának hadnagyává, ki szemébe merte mondani Csanádinak, hogy „se országa se hazája“, miért nincsen még egy Pulszky? a ki lenne legalább is, — mint az aradi tizenhárom vértanuk egyike — akasztófavirága!

Haladunk.

A „Haladás“ cimü betegsegélyző egylet april 15-én ülte meg zászlószentelési ünnepélyét. Ez is haladás ugyan, hanem még nagyobb haladás az, hogy Horn országgyülési képviselő német nyelven mondta az alkalmi beszédet. No még ennél is nagyobb haladás az, hogy Deák Ferenc „nagy hazánkfia“, a „legelső magyar“ német levélben üdvözölte az egylet elnökét s köszönte meg a zászlószentelési ünnepélyre lett meghivását.

Szervusz Soroksár!

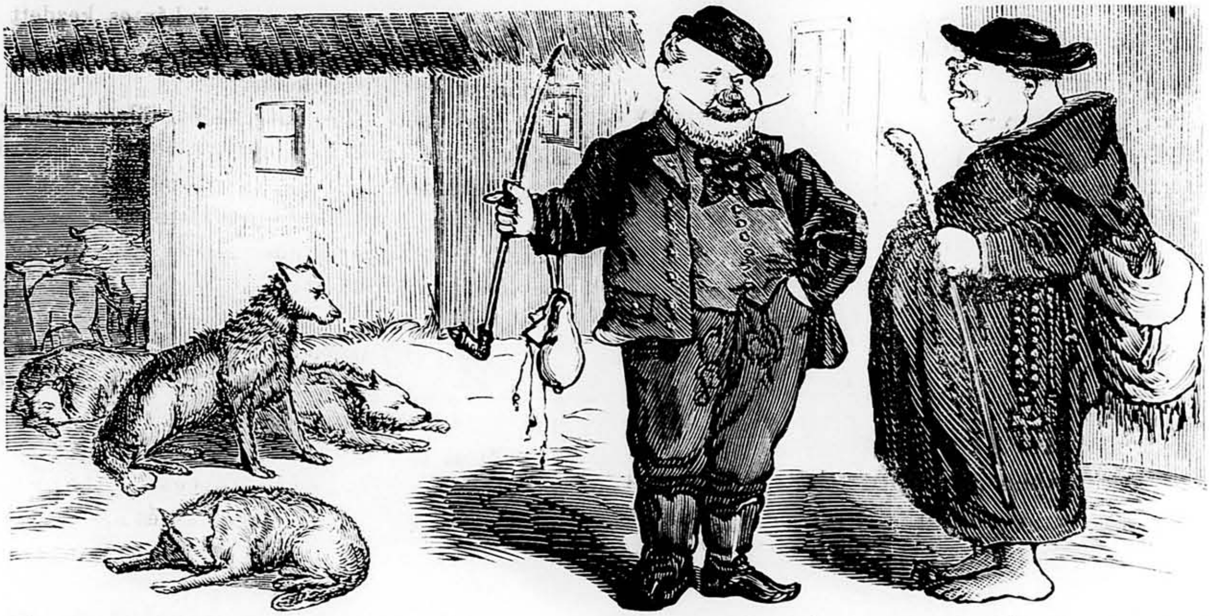
—

Mily magasra becsülték Bécsben az országgyülési küldöttséget, kitetszik onnan, hogy a Gizella főhercegnő nászünnepélyét megnyitó hangversenyen a legfelső helyre — a kakasülőre ültették.

Péter barát

Ki ne ismerné a vén Péter barátot,
Ki bekoldulta már tán a félvilágot?
Hejh, de szeretik is ám őt a barátok —
Soh'sem viszi haza üresen a zsákot.

Tekintetes Kövér földbirtokos uram
Gazdag és legvigabb ember a faluban.
Péter barát néha jó napot ér nála...
Pénzt, tyukot és tojást dug a tarisznyába.

Egyszer Kövér urnak kedve kerekedett
Jól megteréfálni ezt a vén gyereket,
Benn az istállóban jó adventi borjak...
Ottkinn az udvaron kuvaszok csaholnak.

„Mondok én valamit Páter! ezt tegye meg,
Istállómból két szép borjut kivezethet,
Hanem e négy fogas eb szemeláttára!“..
— Helyeslőleg ugat a kutya.. szavába.

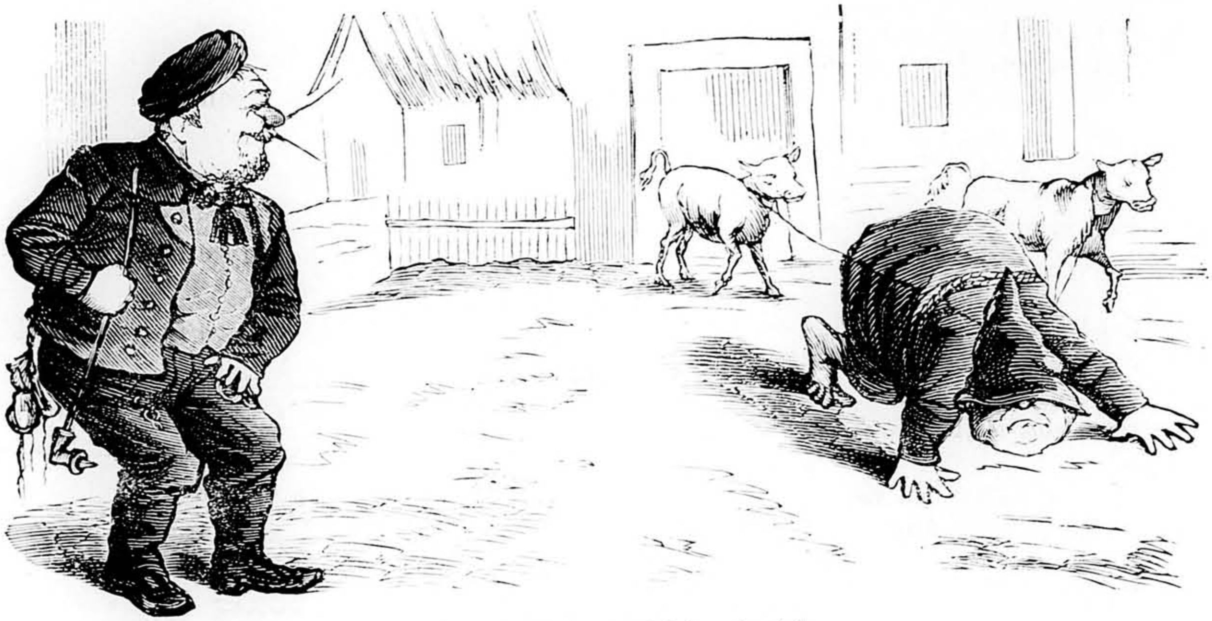

Gondolkozik Péter, gondolkozik mélyen —
Jó ötlet villan meg kopasz tökfejében.
Nagy buborka-orra paprikává válik,
Két furfangos szeme mint a tűz csillámlik.

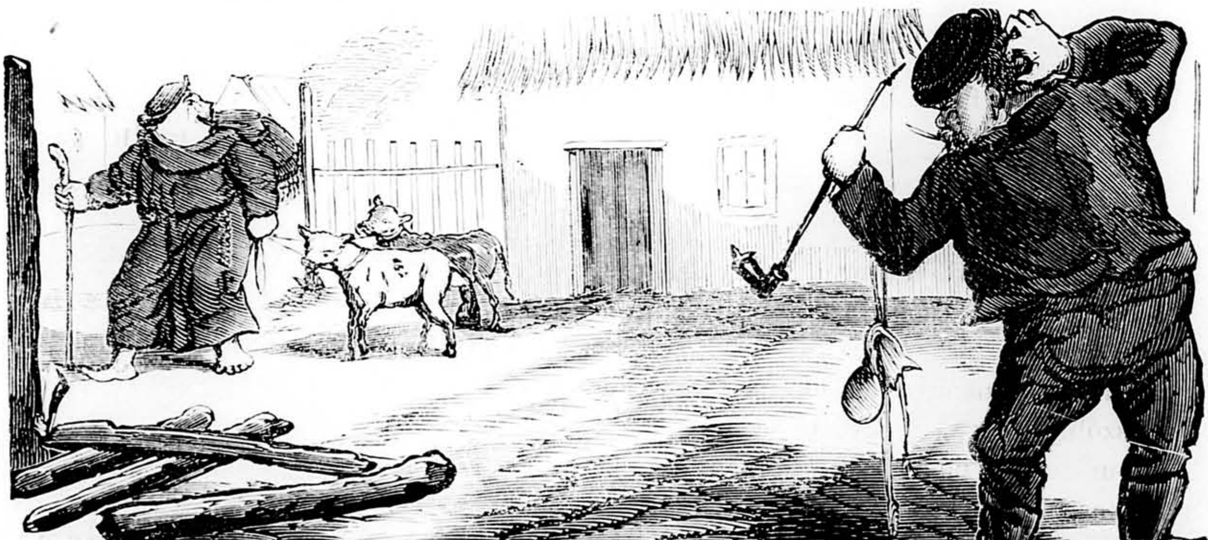
Ravasz kópé Péter, hamis mája, zuzza,
Termetes csuklyáját a fejére huzza,
Meghajol, két kezét leteszi a földre —
Valóságos állat, — egy fekete medve!

...iselt dolgai.

Megy az istállóba, megy azaz hogy mászik.
Megbabonázta az ebeket, ugy látszik.
Ajtót nyitja, csukja, kiveszi a részit.
Az udvaron levők csak bámulva nézik.

Maga jön középen, kétfelől a borjak;
Szájában a kötél — ki látott már olyat?
A kutyák kisérik, vonitanak dühvel,
De Péter baráthoz érni egyik sem mer.

Kövér majd megpukkad a nagy nevetéstől,
S szól: „Őrizkedjél az asszony elejétől,
Öszvér hátuljától, szekér oldalától,
A barátnak pedig zuzzától, májától.“

II.

Péter barát megy az utcán,
Vastag por van a papucsán,
Nagy botjával billeg-ballag...
Olvasót oszt, ugy koldulgat.

Betér ide, betér oda,
Hol pénz, hol liszt, hol meg dara..
De Gömböczné asszonyomnál
Még korpát is hiában vár.

„Hasztalan néz házamba át,
Nem kap semmit itt a barát!
Kis lányom! ha bejön Péter,
Mondd: a tanyára menék el.“

S oda bujt az ajtó mögé,
Szegény barátot röhögé.
Nyomba, hogy behuzta testét,
Hangozott a „Dicsértessék“.

„Édes lánykám! hol van anyád?“
— Kiment megnézni a tanyát! —
(Péternek az szemét szúrja,
Hogy kilátszik lába újja.)

Hát nagy botját oda teszi,
S hüvelyk újját bökögeti;
Bökögeti, bökögeti —
Szegény asszony de fáj neki!

„Édes lánykám! ha majd anyád
Máskor megnézi a tanyát, —
Kosarával, batyujával...
Lábát is vigye magával!“

Adomák.

Rajta csipte az erdőmester a cigányt, a mint az vállán egy puskával ballagott a foglyok után egyik cserjésben.

— Héh more! nem tudod, hogy itt tiltva a vadászat? szólitá meg a cigányt az erdész.

„Tudom, tudom, nem is vadások én, csak a puskámat sellősztetem.“

Az öreg Kubinyi, mint a nemzeti muzeum őre, szerfelett nagy régész volt. Midőn egyszer baráti körben ugy nyilatkozott: hogy minden régiségnek a muzeum a helye, Sebestyén Pál azt mondá Kubinyinak:

„No Ferkó! majd küldök én neked olyan régiséget, a minő meg nincs a muzeumban.

Sebestyén be is váltotta a szavát, mert másnap egy 104 éves vén asszonyt küldött Kubinyihoz.

Midőn XV-ik Lajos francia király vadászni ment, asztalnoka rendesen 40 palack pezsgőt vitt utánna a pincetokban, miből ugyan nagyon ritkán szokott inni a király.

Egy izben megszomjazván, egy pohár bort kére.

„Sire! már e..egy csepp sincs“ — hebegé az asztalnok.

— Hogyan?! hát nem hoz ön mindenkor 40 palackkal? kérdé a király.

„Igen, de már a kiséret mind megitta“.

— Na jövőben 41 palackkal hozzon, hogy nekem is jusson egy palack.

Kecskeméti Rellihez.

Megbolondultál te Relli!?
Mert józanul nem beszélhet,
— Ki oly bőszülten neki ront —
Rákócy szent emlékének.

Olyat csak egy őrült mondhat:
Hogy Rákócy a nagy vezér!
Bujtogató volt, és honát
Eladta vón egy rubelér!

Az igaz, hogy te eladnád
Ezt a hazát egy kopekér...
Nem vagy más, mint a hon szivén
Rágódó egy mérges fekély.

A kakasülőn.

Nagyratörő, büszke magyar fő Szirmai s
Perczel!
Dolgukat isten Vindebonában nagyra is vitte..
Képmutató honatyák ök nagy, begyesen
fitogatván —
Cifferblattjukat, osztrák burgnak galleriáján.

Egy kis malőr.

Szende Béla egy magában
Sétálgat a burgerbálban.
Meg se látják mint minisztert
A honvédi diszruhában.

Tisza Lajost pláne be se akarták bocsátani a terembe. Ő excellenciája is elmondhatja hát a nagy lagzi után:

Én is voltam hivatalos,
De bejutnom vala bajos.

Azon hét bátor dolegatyus pedig, ki a bécsi burgerbálban Magyarországot képviselte, következők:

Éber Nandor.
Wahrman Mór
Wodianer Albert.
Szenicei Ödönke.
Pulszky Gusztika.
gr. Apponyi Bertike.
gr. Festetics Pál.

Hadd legyen nevük a Ludas Matyiban megörökitve.

Legujabb.

Majláth a főrendiház, és Bittó a képviselőház elnökei császári királyi udvaroncokká neveztettek.

Meg is érdemlik, mert ugy elszakadtak a küldöttségtől, mint fa őszszel levelétől.

A képviselőház legközelebbi ülésén Szirmai és Percel egy határozati inditványt szándékoznak benyujtani a végett, hogy a ház köszönetet szavazzon Nopcsa főudvarmesternek, a miért ez oly szivesen látta az országgyülési küldöttséget, hogy számukra a harmadik karzaton kegyeskedett alkalmas álló helyről gondoskodni az udvari inasok háta megett, holott a padlás lukát is épen ugy rezerválhatta volna.

A római pápa haldoklik.
Szja ő szentsége csak is csalhatatlan, de nem halhatatlan..

Bittó István ur egyik rokonának személyes megkeresésére és felkérésére adom a következő kadenciákat:

Egy pár szó Ludas Matyihoz.

Ludas Matyi bajtárs! rád megnehezteltem,
Midőn husvét napján lapod nézegettem,
„Bittó Pisti" cimen egy jó rokon ellen
Kikeltél, — s ez az: mi rágódik szivemen.

Koránt-sem oly rosz ő, a mint talán kinéz,
Rokonainak ő kitünő segédkéz,
„Adtam is adok is" ez volt a jelszava..
Mig a pénztárába Sára nem nyult vala.

Védni a jótevőt édes kötelesség,
Hogy többet nem mondok az merő szerénység,
Hadd tehát a dupla elnököt békével
Nyugodni, huzandó több ezrecskéivel.

Nem lesz az kárára szegény rokoninak,
Sem a szükölködő felebarátinak,
Ha lesz neki pénze, juttat ő másnak is,
Hidd el Matyi bajtárs, ő nagyon loyalis.

B. R.

Mind elhiszem én azt csicsergő bajtárs! hanem az is áll ám, hogy Bittó ur mint a képviselőház elnöke a frankó (magyar) zsidó banknál egypárszor már tényleg is elnökösködvén, a „dupla elnök" cim csakugyan megillette. Leköszönvén a frankózsidóbank elnökségéről, megnyugtatásodra mondom, hogy ezután békét hagy neki . . .

Matyi.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Mészáros Károly

Pest, 1873. Nyomatott Neuer I.nál.